

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Benkovcu
Benkovac, Stjepana Radića 10

Poslovni broj: P-2385/2018-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, po sucu Igoru Berghausu, temeljem prijedloga više sudske savjetnice Tee Lorene Sinovčić, u pravnoj stvari tužitelja Jerka Jačana iz Svetog Filip i Jakova, Ante Starčevića 7, OIB: 75579954349 zastupanog po punomoćnicima iz Gluić Ninčević, odvjetnicima u Zadru, protiv tuženika OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Žurić i Partneri, odvjetnicima u Zagrebu, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 18. svibnja 2026. u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tužitelja te zamjenice punomoćnika tuženika, 22. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, da tužitelju Jerku Jačanu iz Svetog Filip i Jakova, Ante Starčevića 7, OIB: 75579954349 isplati iznos od 1.682,79 EUR (tisućušestoosamdesetdvaeura i sedamdesetdevetcenti) zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na dio tog iznosa, i to:

- na iznos od 3,82 EUR tekućom od 16.02.2008. godine do isplate,
- na iznos od 3,92 EUR tekućom od 16.03.2008. godine do isplate,
- na iznos od 3,90 EUR tekućom od 16.04.2008. godine do isplate,
- na iznos od 3,77 EUR tekućom od 16.05.2008. godine do isplate,
- na iznos od 3,82 EUR tekućom od 16.06.2008. godine do isplate,
- na iznos od 6,73 EUR tekućom od 16.07.2008. godine do isplate,
- na iznos od 16,43 EUR tekućom od 16.08.2008. godine do isplate,
- na iznos od 16,42 EUR tekućom od 16.09.2008. godine do isplate,
- na iznos od 17,05 EUR tekućom od 16.10.2008. godine do isplate,
- na iznos od 17,43 EUR tekućom od 16.11.2008. godine do isplate,
- na iznos od 16,89 EUR tekućom od 16.12.2008. godine do isplate,
- na iznos od 18,36 EUR tekućom od 16.01.2009. godine do isplate,
- na iznos od 18,37 EUR tekućom od 16.02.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,88 EUR tekućom od 16.03.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,99 EUR tekućom od 16.04.2009. godine do isplate,

- na iznos od 18,01 EUR tekućom od 16.05.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,82 EUR tekućom od 16.06.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,85 EUR tekućom od 16.07.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,69 EUR tekućom od 16.08.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,90 EUR tekućom od 16.09.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,67 EUR tekućom od 16.10.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,82 EUR tekućom od 16.11.2009. godine do isplate,
- na iznos od 17,79 EUR tekućom od 16.12.2009. godine do isplate,
- na iznos od 18,19 EUR tekućom od 16.01.2010. godine do isplate,
- na iznos od 18,45 EUR tekućom od 16.02.2010. godine do isplate,
- na iznos od 18,40 EUR tekućom od 16.03.2010. godine do isplate,
- na iznos od 18,65 EUR tekućom od 16.04.2010. godine do isplate,
- na iznos od 19,12 EUR tekućom od 16.05.2010. godine do isplate,
- na iznos od 19,22 EUR tekućom od 16.06.2010. godine do isplate,
- na iznos od 19,77 EUR tekućom od 16.07.2010. godine do isplate,
- na iznos od 19,75 EUR tekućom od 16.08.2010. godine do isplate,
- na iznos od 20,89 EUR tekućom od 16.09.2010. godine do isplate,
- na iznos od 20,23 EUR tekućom od 16.10.2010. godine do isplate,
- na iznos od 20,38 EUR tekućom od 16.11.2010. godine do isplate,
- na iznos od 21,10 EUR tekućom od 16.12.2010. godine do isplate,
- na iznos od 21,17 EUR tekućom od 16.01.2011. godine do isplate,
- na iznos od 19,20 EUR tekućom od 16.02.2011. godine do isplate,
- na iznos od 15,93 EUR tekućom od 16.03.2011. godine do isplate,
- na iznos od 15,94 EUR tekućom od 16.04.2011. godine do isplate,
- na iznos od 16,30 EUR tekućom od 16.05.2011. godine do isplate,
- na iznos od 16,29 EUR tekućom od 16.06.2011. godine do isplate,
- na iznos od 17,93 EUR tekućom od 16.07.2011. godine do isplate,
- na iznos od 18,87 EUR tekućom od 16.08.2011. godine do isplate,
- na iznos od 31,86 EUR tekućom od 16.09.2011. godine do isplate,
- na iznos od 30,94 EUR tekućom od 16.10.2011. godine do isplate,
- na iznos od 31,00 EUR tekućom od 16.11.2011. godine do isplate,
- na iznos od 31,13 EUR tekućom od 16.12.2011. godine do isplate,
- na iznos od 31,92 EUR tekućom od 16.01.2012. godine do isplate,
- na iznos od 32,16 EUR tekućom od 16.02.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,90 EUR tekućom od 16.03.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,86 EUR tekućom od 16.04.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,99 EUR tekućom od 16.05.2012. godine do isplate,
- na iznos od 32,22 EUR tekućom od 16.06.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,94 EUR tekućom od 16.07.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,86 EUR tekućom od 16.08.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,15 EUR tekućom od 16.09.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,76 EUR tekućom od 16.10.2012. godine do isplate,
- na iznos od 32,04 EUR tekućom od 16.11.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,85 EUR tekućom od 16.12.2012. godine do isplate,
- na iznos od 31,63 EUR tekućom od 16.01.2013. godine do isplate,
- na iznos od 31,55 EUR tekućom od 16.02.2013. godine do isplate,
- na iznos od 31,47 EUR tekućom od 16.03.2013. godine do isplate,
- na iznos od 32,03 EUR tekućom od 16.04.2013. godine do isplate,
- na iznos od 31,21 EUR tekućom od 16.05.2013. godine do isplate,
- na iznos od 31,07 EUR tekućom od 16.06.2013. godine do isplate,

- na iznos od 31,15 EUR tekućom od 16.07.2013. godine do isplate,
- na iznos od 31,07 EUR tekućom od 16.08.2013. godine do isplate,
- na iznos od 31,37 EUR tekućom od 16.09.2013. godine do isplate,
- na iznos od 31,57 EUR tekućom od 16.10.2013. godine do isplate,
- na iznos od 31,66 EUR tekućom od 16.11.2013. godine do isplate,
- na iznos od 32,00 EUR tekućom od 16.12.2013. godine do isplate,
- na iznos od 9,20 EUR tekućom od 16.01.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,31 EUR tekućom od 16.02.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,33 EUR tekućom od 16.03.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,31 EUR tekućom od 16.04.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,27 EUR tekućom od 16.05.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,28 EUR tekućom od 16.06.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,31 EUR tekućom od 16.07.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,33 EUR tekućom od 16.08.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,33 EUR tekućom od 16.09.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,35 EUR tekućom od 16.10.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.11.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.12.2014. godine do isplate,
- na iznos od 4,40 EUR tekućom od 16.01.2015. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.02.2015. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.03.2015. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.04.2015. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.05.2015. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.06.2015. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.07.2015. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.08.2015. godine do isplate,
- na iznos od 4,39 EUR tekućom od 16.09.2015. godine do isplate

i to do 31. srpnja 2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za 5 (pet) postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 (tri) postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koje je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja teče na pojedinačne iznose od dana njihova dospijeca pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

II. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 prema tužitelju Jerku Jačanu iz Svetog Filip i Jakova, Ante Starčevića 7, OIB: 75579954349 u iznosu od 1.392,10 EUR (tisućutristodevedesetdvaeura i deset centi) uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od dana 01.10.2015. po kamatnoj stopi obračunatoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine

dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

III. Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, da tužitelju Jerku Jačanu iz Svetog Filip i Jakova, Ante Starčevića 7, OIB: 75579954349 isplati trošak postupka u iznosu od 2.714,66 EUR (dvijetisućesedamstočetnaesteura i šezdesetšestcenti), sve u roku od 15 (petnaest) dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu parničnog troška odbija kao neosnovan.

IV. Odbija se zahtjev tuženika OTP banka d.d. sa sjedištem u Splitu, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 isplatu troškova postupka u iznosu od 2.500,00 EUR (dvijetisućepetstoeura) kao i zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata na isti iznos od dana presuđenja pa do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 10.04.2006. zaključio ugovor o kreditu s tuženikom, a kojim da mu je odobren iznos od 23.000,00 CHF. Navodi kako ugovor sadrži ugovornu odredbu o promjenjivosti kamatne stope i da je tuženik jednostrano mijenjao kamatnu stopu što da je osjetno povisilo mjesečni anuitet, a da tuženik nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje odluke o sklapanju takvog ugovora što da je za posljedicu imalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

2. Tuženik je podnio opširan odgovor na tužbu pozivajući se na sudsku praksu. U bitnom prigovara osnovi i visini te se prigovor svodi na to da tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe, da se ne može primijeniti odluka iz kolektivnog spora, da ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi nije ništetna, da je zahtjev tužitelja zastario, da je odnos stranaka riješen sklapanjem dodatka ugovora tj. konverzijom u kredit u eurima.

2.1. Tuženik je, opreza radi, za slučaj da sud prihvati tužbeni zahtjev na isplatu istaknuo prigovor radi prebijanja svoje tražbine po osnovu utvrđene i za podmirenje dospjelih obroka kredita iskorištene preplate.

3. Tijekom postupka sud je pročitao cjelokupnu dokumentaciju priloženu spisu i to: ugovor o kreditu (ls 25-29), dodatak ugovora o kreditu (ls 194-196), promet po računu (ls 198-212), amortizacijski plan (ls 216-217), obavijest OTP banke (ls 218; 221; 225-226), otplatni plan (ls 219-220; 222-223; 227-228; 235-239), potvrdu o plaćenim kamatama (ls 224), dopis OTP banke (ls 229; 232-234), nalaz i mišljenje vještaka (ls 246-2633), dopunu financijskog vještačenja (la 326-329) te je proveden dokaz saslušanjem vještaka Petra Bajla (324-325) stranke Jerka Jačana (ls 361-362).

3.1. Drugi dokazi nisu izvedeni budući da su iz provedenih dokaza dostatno utvrđene odlučne činjenice za donošenje meritorne odluke.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan, a prigovor tuženika radi prebijanja neosnovan.

5. Nesporno je da su tužitelj i tuženik sklopili predmetni Ugovor o kreditu kojim se tuženik obvezuje tužitelju staviti na raspolaganje ukupan iznos u kunama koji

odgovara protuvrijednosti od 23.000,00 CHF po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke te da su sklopili dodatak ugovora o kreditu kojim da je ugovorena konverzija predmetnog kredita. Sporno je pitanje statusa potrošača, pitanje zastare potraživanja, pitanje ništetnosti ugovora, odnosno ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, značenja konverzije te osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

6. S obzirom da tužitelj temelji tužbeni zahtjev na tvrdnji da je platio nešto što nije bio dužan, to se na konkretan pravni odnos ima primijeniti institut stjecanja bez osnove iz članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., u nastavku teksta: ZOO), prema kojem kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

7. Odredbom članka 3. ZOO je propisano kako su sudionici u obveznom odnosu ravnopravni, dok je odredbom članka 4. ZOO propisano kao su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja.

8. Prema odredbi članka 7. ZOO sudionici pri sklapanju naplatnih pravnih poslova polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih davanja, dok je odredbom članka 8. ZOO propisano da se je svatko dužan suzdržavati od postupaka kojim se može drugome prouzročiti šteta.

9. Odredbom članka 3 predmetnog ugovora propisana je promjenjiva kamatna stopa te je navedeno kako kamatna stopa na dan sklapanja ugovora iznosi 4,39% godišnje i kako se promjena vrši odlukom tuženika.

10. Presudom VSRH broj RevT-249/14 od 9. travnja 2015. te presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 01. studenog 2004. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača - korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima, promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika (i drugih banaka navedenih u citiranim odlukama) i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03 - dalje: ZZP) u razdoblju od 01. studenog 2004. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

11. Člankom 502.c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a st. 1. ZPP-a da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

12. Prema odredbi čl. 106. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14. i 110/15. - dalje: ZZP) odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106. st. 1. u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. st. 1. toga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, a kako je to propisano odredbom čl. 118. ZZP-a, o čemu se u ovom slučaju radi.

13. Imajući u vidu da je Ugovor o kreditu, između tužitelja i tuženika sklopljen upravo u periodu obuhvaćenom presudama donesenim u postupku pokrenutom radi zaštite kolektivnih interesa potrošača, to je sud, sukladno citiranoj odredbi, vezan za pravna utvrđenja iz citiranih presuda.

14. Da je tome tako, proizlazi iz okolnosti predmetnog slučaja – sadržaja Ugovora o kreditu sklopljenog između tužitelja i tuženika, koji sadrži upravo spornu odredbu o jednostranoj izmjeni ugovorene kamatne stope od strane banke. Navedena odredba spornog Ugovora o kreditu, identična je odredbama razmatranim presudom VSRH poslovni broj Revt- 249/14, presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/13, presudom VSRH broj Rev-2221/18-11 od 3. rujna 2019. te presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018.

15. Dakle, ovaj sud utvrđuje da sporni Ugovor o kreditu ne sadrži parametre pomoću kojih je tužitelj mogao shvatiti kretanje promjene kamatne stope, odnosno promjenu visine anuiteta uslijed promjene tečaja CHF, a niti joj je prilikom njegovog potpisivanja dana dokumentacija iz koje bi jasno proizlazili parametri promjenjivosti, što u svom iskazu navodi i sama tužitelj, a koje navode sud ocjenjuje istinitima budući je isti iskazivao uvjerljivo, životno i u skladu s materijalnim dokazima u spisu.

16. Odredbom čl. 81. st. 1. i 2. ZZP-a propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača te se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Stavak 4. istog članka propisuje ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi unaprijed pregovaralo dužan je to dokazati.

17. Kako je u konkretnom slučaju ugovor o kreditu bio unaprijed formuliran od strane tuženika, u smislu naprijed citirane odredbe čl. 81. ZZP-a, smatra se da se o prijemnim odredbama nije pojedinačno pregovaralo.

18. Imajući u vidu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., presudu Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj PŽ- 7129/13-4 od 13. lipnja 2014. pa tako i odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-249/14 te naprijed citiranu odredbu čl. 81. ZZP-a, posljedica nepoštenih odredbi prijemnog Ugovora o kreditu kojim je određeno da se ugovorena kamatna stopa može mijenjati tijekom otplate kredita u skladu s važećim odlukama banke je ništetnost takvih odredbi (čl. 322. st. 1. ZOO).

19. Uvažavajući sve naprijed navedeno, sud nalazi ništetnim sporne dijelove predmetnog Ugovora o kreditu.

20. Prema čl.323 st.1 ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Zahtjev za vraćanje primljenog po osnovi ništetne ugovorne odredbe pravno se smatra zahtjevom za vraćanje stečenog bez osnove iz čl. 1111 ZOO-a. Sudsko utvrđenje ništetnosti odredbe mora imati za posljedicu ponovnu uspostavu pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se nalazio da takve odredbe nije bilo. Utvrđenjem ugovorne odredbe ništetnom potrošač stječe subjektivno pravo na restituciju svih neosnovano isplaćenih iznosa od trenutka sklapanja ugovora neovisno o tome kada je utvrđeno da je ugovorna odredba ništetna.

21. U pogledu istaknutog prigovora zastare, sud nalazi da isti nije osnovan. Prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske u predmetu Rev-2245/17 od dana 20. veljače 2018. godine pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl.241. ZOO- a zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe. Također, navedeni pravni stav proizlazi i iz shvaćanja Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-47/20 od 30.siječnja 2020. godine u kojem je navedeno kako zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl.323.st.1. ZOO (čl.104.st.1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora .

22. Kako je Visoki trgovački sud RH u predmetu PŽ-7129/13 dana 13. lipnja 2014. godine donio pravomoćnu presudu u kolektivnom sporu u kojem je utvrđena povreda prava potrošača od strane tužene u dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama u ugovorima o kreditu te kako je Visoki trgovački sud RH u predmetu PŽ-6632/17 dana 14.lipnja 2018. godine donio pravomoćnu presudu u dijelu valutne klauzule te kako je tužba u ovom predmetu podnijeta 14. prosinca 2018., dakle u roku od 5 godina od pravomoćnosti navedenih presuda, prigovor nije osnovan.

23. Tuženik tvrdi da je konverzijom riješen odnos stranaka u pogledu bilo kakvih potraživanja korisnika kredita sa osnove promjenjive kamatne stope i promjene tečaja HRK – CHF. Ovaj sud ne dijeli to pravno shvaćanje. Naime, konverzija kredita sa valutnom klauzulom u CHF u kredit sa valutnom klauzulom u EUR sklapanjem aneksa

ugovora o kreditu izvršena je temeljem Zakona o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15), dalje ZIDZOPK, a radi se o aktu kojim se temeljem zakona nalaže bankama izmjena odredbi iz osnovnog ugovora te eventualno do danas sklopljenih dodataka i to valuta kredita, kamatna stopa i iznos preostale neotplaćene glavnice kredita, te postiže sporazum iz čl. 19.c t. 6. ZIDZOPK na način kako to nalaže zakon. Po ocjeni ovog suda tzv. konverzija, odnosno potpisivanje aneksa ugovora o kreditima između stranaka nije od značaja za ovdje postavljen tužbeni zahtjev, budući da se niti odredbama ZIDZOPK-a, a niti navedenim aneksima, izriječno ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa, kao što se ne spominje niti na koji način bi se trebala riješiti eventualna ništetnost tih odredbi koje se tiču promjenjive kamatne stope, a koja ništetnost je nastupila zbog činjenice da su banke bez prethodnog pregovaranja s korisnicima kredita same tj. nepošteno mijenjale kamatne stope u ugovorima o kreditima s valutnom klauzulom u CHF. Glavni motiv i ratio legis navedenog zakona bio je da se položaj korisnika kredita u valuti CHF, kao potrošača, izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR. Aneksima ugovora o kreditima uređuje se pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, odnosno njima se ne rješava pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti CHF kroz ovdje utučeni period, a do koje preplate je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka, koje je utvrđeno ništetnim. Osim toga, konverzija se odnosi isključivo na ugovorne obveze proizišle iz ugovora o kreditu, a niti jedna odredba ZIDZOPK-a.

24. Na okolnost visine iznosa koji je tuženik dužan isplatiti tužitelju, provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku financijske struke Petru Bajlu, a koji je utvrđivao iznos više stečenog po tuženiku od tužitelja po ugovoru o kreditu iz tužbe u odnosu na ono što bi stekao da nije bila ugovorena promjenjiva kamatna stopa već za cijelo razdoblje stopa utvrđena prilikom sklapanja kredita.

24.1. Tuženik je prigovorio tako provedenom vještačenju navodeći kako je vještak pogrešno u svom izračunu uzeo da anuitet dospijeća na dan 15. siječnja 2008. iznosi 181,06 CHF, a da je ispravno 173,31 CHF te da vještak nije uzeo u obzir pretplatu utvrđenu sporazumom o konverziji i pregledom uplata po kreditu. Osim navedenog, tuženik je naveo i da je tužbeni zahtjev neosnovan slijedom čega da nije bilo mjesta za utvrđivanje visine, a posebno ne na ovakav način budući da iz ničeg ne proizlazi da bi tužitelj imao pravo na povrat tako isplaćene razlike.

24.2. Vještak je dopunom svog nalaza i mišljenja ispravio pogrešku u računanju koju je u svom prigovoru istaknuo tuženik, međutim u odnosu na drugi dio prigovora u kojem tuženik ističe da vještak nije uzeo u obzir iznos pretplate utvrđen konverzijom naveo je kako to ni nije bio njegov zadatak, već da je radio po uputi suda.

25. Slijedom svega navedenog, sud zaključuje kako je, da bi ugovorne strane bile izjednačene u smislu odredaba Zakona o obveznim odnosima, u konkretnom slučaju kamata morala biti obračunavana prema početnoj stopi redovne kamatne stope naznačene u ugovoru o kreditu stoga je sud nalaz i mišljenje vještaka prihvatio u cijelosti ocijenivši ga stručnim i potpunim. Slijedom navedenog, sud nije uzeo u obzir preostali dio prigovor tuženika, a sve obzirom da je sud mišljenja, kako je već ranije i obrazloženo, da je dodatkom predmetnog ugovora uređeno pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istog, a da se istim nije riješilo pitanje preplaćenih

kamata kroz ovdje utuženi period, odnosno tužitelju nisu vraćeni pretplaćeni iznosi kamata, a također ni ono što je preplaćeno na ime glavnice, a do kojih preplata je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka, koje je utvrđeno ništetnim slijedom čega da je pitanje konverzije irelevantno za predmetni postupak.

26. Slijedom navedenog, a sukladno članku 8. ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti, te su na iznos glavnice dosuđene i zatezne kamate na temelju odredbe članka 111. stavka 1. ZOO-a i članka 1115. ZOO-a. Tuženik je kao trgovačko društvo koje se bavi financijskim poslovanjem nesavjesni stjecatelj od dana stjecanja tj. od dana kada joj je tuženik plaćao mjesečne anuitete te je dužan tužitelju platiti zateznu kamatu od plaćanja svakog mjesečnog anuiteta. Visina zatezne kamate određena je na temelju odredbe članka 29. stavka 2. ZOO-a, slijedom čega je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

27. Prigovor radi prebijanja istaknut od strane tuženika je neosnovan jer tuženik nema potraživanje prema tužitelju, obzirom da je navedeni iznos preplate iz postupka konverzije iskorišten i potrošen za plaćanje budućih rata od trenutka zaključenja ugovora o konverziji i u trenutku zaključenja glavne rasprave potrošen slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

28. Na temelju članka 154. stavka 1. ZPP i Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika (" Narodne novine" 138/23; dalje - OT) tuženik je u obvezi tužitelju naknaditi troškove postupka jer je tužitelj u cijelosti uspio u sporu.

28.1. Tužitelju je u točki III. izreke ove presude priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova (Tbr. 7.t.1. OT), trošak sastava podneska od 16.02.2021., 29.04.2021. i 12.04.2023., svaki u iznosu od 100 bodova (Tbr. 8.t.1. OT), trošak zastupanja na ročištima 05.12.2019., 02.03.2021., 21.04.2021., 12.04.2023. i 18.05.2026. svaki u iznosu od 100 bodova (Tbr. 9.t.1. OT), što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife) iznosi ukupno 1.800,00 EUR, a uvećano za PDV od 25 % iznosi 2.250,00 EUR. Nadalje, tužitelju je priznat trošak predujma za vještačenje u iznosu od 398,17 EUR koliko je tužitelj stvarno i uplatio na ime troškova vještačenja, dok je odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troška predujma preko dosuđenog iznosa. Također, tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 66,49 EUR, što sveukupno iznosi 2.714,66 EUR.

29. Budući da je tuženik u cijelosti nije uspio u sporu to je odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

Benkovac, 22. srpnja 2026.

Viša sudska savjetnica
Tea Lorena Sinovčić

S u d a c
Igor Berghaus

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave ove odluke odnosno primitka prijepisa ove odluke, ovisno o ispunjenju uvjeta iz članka 335. ZPP.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćnicima
2. Tuženiku po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-3088a-7146a**

Kontrolni broj: **00ee2-c8875-7f059**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.